

**UNIVERSITY
OF TURKU**

This is a self-archived – parallel-published version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details. When using please cite the original.

AUTHORS	Katriina Tapanila, Päivi Siivonen
TITLE	Työn merkityksellisyys ja median sivistyksellinen rooli yhä tehostetummassa media-alan tietotyössä
YEAR	2026
DOI	https://doi.org/10.33336/aik.161417
VERSION	Publisher's PDF
CITATION	Tapanila, K., & Siivonen, P. (2026). Työn merkityksellisyys ja median sivistyksellinen rooli yhä tehostetummassa media-alan tietotyössä. <i>Aikuiskasvatus</i> , 46(2), 86–103. https://doi.org/10.33336/aik.161417
LICENSE	CC BY

Työn merkityksellisyys ja median sivistyksellinen rooli yhä tehostetummassa media-alan tietotyössä

Teknologinen kehitys ja työn tehostaminen haastavat perinteisen median asemaa sekä media-alan työn merkityksellisyyden kokemista. Median murroksessa ammattilaiset rakentavat työnsä merkityksellisyyttä erityisesti median sivistyksellisen roolin, yhteiskunnallisen vaikuttavuuden ja ammatillisen kehittymisen varaan. Kyselyaineistoon perustuva tutkimus osoittaa, että työn tehostaminen heikentää työn merkityksellisyyden kokemusta media-alan tietotyössä.

Abstrakti: <https://doi:10.33336/aik.184989>

MEDIA-ALA ON OLLUT 2000-luvulta lähtien voimakkaassa ja nopeassa murroksessa. Teknologinen kehitys muuttaa sisällön tuottamisen tapoja hälventämällä median tuotannon ja kulutuksen välisiä rajoja: median kuluttajista tulee aktiivisia sisällön tuottajia sosiaalisessa mediassa ja muissa verkkoympäristöissä. Uhkana mediaorganisaatioille on, että osallistava kulttuuri vie yleisöä ammattilaisten tuottamalta sisällöltä. (Malmelin & Villi 2015.)

Teknologian tarjoamat mahdollisuudet voivat nekin vähitellen muuttaa media-alan työtä ohjaavia periaatteita: sosiaalisen median alustoilla käytettävän teknologian avulla uutisten tuottajat pyrkivät usein maksimoimaan uutisten jakoja, tykkäyksiä ja kommentteja, mikä saattaa heikentää uutisten luotet-

tavuutta (van Dijck ym. 2018). Suomessa luottamus kansalliseen uutismediaan on kuitenkin yhä vankkaa kansainvälisessä vertailussa (Newman ym. 2023). Yleisöt – lukijat, kuulijat, katsojat – kokevat itsensä edelleen pääosin uutisten vastaanottajiksi sen sijaan, että he itse osallistuisivat sisällön tuottamiseen (Suau ym. 2019).

Pärjätäkseen alan murroksessa media-alan organisaatioilla on ollut tarve tehostaa toimintaansa erilaisten käytäntöjen, mallien ja menetelmien avulla. Yhtenä työn tehostamisen ratkaisuna alan organisaatiot ovat nähneet *lean*-ajattelun. *Lean* on japanilaisesta autoteollisuudesta lähtenyt ja eri toimialoille levinnyt johtamismalli, jolla pyritään tehostamaan työprosesseja ja siten tuottamaan asiakkaalle arvoa

SUOMESSA LUOTTAMUS KANSALLISEEN UUTISMEDIAAN ON VANKKAA.

ilman hukkaa (Womack & Jones 1996; Hirvonen ym. 2020). *Leanin* periaatteet ovat 1) arvon määrittäminen asiakkaan näkökulmasta, 2) asiakkaalle arvoa tuottavien toimintojen tunnistaminen, 3) sujuva tuotantoprosessi, 4) palvelun tuottaminen vain asiakkaan pyytessä ja 5) jatkuva pyrkimys täydellisyyteen (Womack & Jones 1996).

Leanin keskiössä on siis arvon tuottaminen asiakkaalle, mutta tutkimuskirjallisuudessa on raportoitu sen haitallisista seurauksista työntekijöille. Sen on havaittu lisänneen työntekijöiden kokemaa työn intensivistymistä ja työpaineita, heikentäneen heidän mahdollisuuksiaan vaikuttaa omaan työhön sekä lisänneen määrällistä tehokkuutta ja keskittymistä kustannusten minimointiin laadun ja työhyvinvoinnin sijaan (Carter ym. 2013; McDermott & Venditti 2015; Hellman & Nieminen 2015; Esbenshade ym. 2016). Kun *lean*-ajattelua sovelletaan media-alan tietotyöhön, korostuu median rooli liiketoimintana ja taloudellisen voiton tuottaminen omistajille (Hellman & Nieminen 2015). Tässä tutkimuksessa puhumme *lean*-ajattelun lisäksi työn tehostamisesta yleisellä tasolla media-alan organisaatioissa, sillä kaikilla tutkimukseemme osallistuneilla ei ollut kokemusta *leanista* omassa organisaatiossaan.

Yhtenä median perinteisenä yhteiskunnallisena roolina pidetään kansalaisten sivistyksen edistämistä (Matikainen ym. 2020). Joukkotiedotuksen päätehtävänä oli vastuullinen ja luotettava tiedonvälitys yhteiskunnassa (Hellman & Nieminen 2015). Sen nähtiin lisäksi edistävän kansalaisten ”vireyttä” sekä aktivoivan heitä ajattelemaan ja toimimaan (Nordenstreng 1982).

Nyky-yhteiskunnassa median tehtävä on paitsi välittää tietoa päättäjien ja kansalaisten välillä ja tarjota hyödyllistä tietoa ihmisten arkeen, myös valvoa valkankäyttöä ja siten vahvistaa demokratiaa (Matikainen ym. 2020, 39-40; Hanitzsch ym. 2011). Erityisesti uutismedian on katsottu edistävän demokratiaa

lisäämällä ihmisten ymmärrystä yhteiskunnallisista kysymyksistä ja vahvistamalla yhteiskunnallista osallisuutta. Esimerkiksi paikallissanomalehtien levikin on osoitettu olevan yhteydessä suurempaan äänestysaktiivisuuteen. (Kübler & Goodman 2019; Tomaz & Trappel 2021.)

Median yhteiskunnalliset tehtävät, jotka edistävät kansalaisten ymmärrystä maailmasta tarjoamalla heille puolueetonta ja luotettavaa tietoa sekä tukevat heidän yhteiskunnallista aktiivisuuttaan, voi ymmärtää median sivistyksellisenä roolina. Median sivistyksellinen rooli on aikuiskasvatuksellisesti tärkeä: se mahdollistaa aikuisväestön tasa-arvoiset mahdollisuudet oppia ja sivistää itseään. Median rooli liiketoimintana ja siihen kuuluva työn tehostaminen asettuvat kiinnostavaan ristiriitaan median perinteisen sivistyksellisen roolin kanssa, sillä yhteiskunnallinen tehtävä ei ole väistynyt taloudellisesta tehostamisesta huolimatta.

Jotta media voisi toteuttaa sivistyksellistä rooliaan varmistamalla kansalaisten tiedonsaannin ja tuemalla demokratiaa, journalismin tulee olla laadukasta (Allern & Pollack 2019). Esimerkiksi laadukas tutkiva journalismi tuo kansalaisten tietoon epäkohtia valtaapitävien toiminnassa ja toteuttaa siten median sivistyksellistä roolia. Syvällistä perehtymistä vaativa tutkiva journalismi vaatii kuitenkin paljon resursseja, joita mediaorganisaatioiden tehostamispyrkimykset ovat vähentäneet. (Stetka & Örnebring 2013; Karadimitriou ym. 2021.)

Toimituksellisen työn yleisen kaupallistumisen on katsottu heikentäneen toimittajien autonomiaa, jota tarvitaan demokratian tukemiseen (Tomaz ym. 2021). Media-ala joutuu siten sovittamaan yhteen taloudellisen tuoton maksimointiin keskittyvät kaupalliset intressit ja median sivistyksellisen roolin, jota ei voi mitata talouden mittarein.

Samaan aikaan kun mediaorganisaatiot pyrkivät tehostamaan toimintaansa, työn merkityksellisyydestä on tullut yksilöille tärkeä tavoite työelämässä (esim. Dufva ym. 2017). ”Työn merkityksellisyydellä” viitamma yksilön oman työn tavoitteiden tai päämäärien arvoon, jonka yksilö on arvioinut omien ihanteidensa tai periaatteidensa perusteella (May ym. 2004). Työntekijöiden omien ihanteiden ja heihin yhä voimakkaammin kohdistuvien tuottavuusodotusten

TARKASTELEMME TYÖN MERKITYKSELLISYYDEN JA TYÖN TEHOSTAMISEN VÄLISTÄ SUHDETTA MEDIAN SIVISTYKSELLISEN ROOLIN NÄKÖKULMASTA.

välinen ristiriita voi heikentää työn kokemista merkitykselliseksi. Media-alan murroksessa on olennaista tarkastella sitä, kokevatko media-alan ammattilaiset edelleen median perinteisen sivistyksellisen roolin itselleen merkityksellisenä.

Tarkastelemme tässä artikkelissa työn merkityksellisyden lähteitä yhä tehostetummassa media-alan tietotyössä. Ymmärrämme tietotyön kompleksisena, innovatiivisena työnä, jonka lopputuloksena on tieto (Kropsu-Vehkaperä & Isoherranen 2018). Aiempaa tutkimusta työn merkityksellisyydestä media-alan tietotyössä on vain vähän (ks. kuitenkin Rantanen ym. 2020), vaikka työn merkityksellisyyttä on käsitelty paljon erityisesti kansainvälisessä tutkimuskirjallisuudessa (esim. Lips-Wiersma & Morris 2009; Yeoman ym. 2019; Laaser & Karlsson 2022).

Kysymme, mistä lähteistä eri tehtävissä työskentelevät media-alan tietotyöntekijät rakentavat työnsä merkityksellisyyttä sekä millaisena he kokevat työn merkityksellisyyden ja työn tehostamisen välisen yhteyden. Tarkastelemme työn merkityksellisyyden ja työn tehostamisen välistä suhdetta median sivistyksellisen roolin näkökulmasta.

Aineistona ovat avovastaukset kahdesta työn merkityksellisyyttä ja tehostamista koskevasta kyselystä, mikä mahdollistaa media-alan eri ammattiryhmien tarkastelun. Ammattiryhmien on todettu lähentyneen, ja esimerkiksi journalisteilta odotetaan yhä enemmän kykyä ajatella kaupallisesti, kun taas markkinoinnin ammattilaisilta odotetaan yhä parempaa sisällönosaamista (Malmelin & Villi 2015). Ammattiryhmästä riippumatta media-alan tietotyöntekijät ”ajattelevat työkseen”, toisin sanoen heidän päätehtävänsä on luoda, jakaa ja hyödyntää tietoa

(Davenport 2005, 10). Siksi on perusteltua tarkastella eri ammattiryhmiä edustavia media-alan tietotyöntekijöitä kattavasti.

TYÖN MERKITYKSELLISYYS MEDIA-ALAN TIETOTYÖSSÄ

Työn merkityksellisyys on moniulotteinen käsite, ja siitä on tutkimuskirjallisuudessa erilaisia tulkintoja. Tässä tutkimuksessa kuvaamme, miten työn merkityksellisyys rakentuu yksilöllisenä kehittymisen ja oppimisen prosessina vuorovaikutuksessa työyhteisön ja yhteiskunnallisten toimijoiden kanssa. Työ- ja organisaatiopsykologian alan tutkijat Brent Rosso, Kathryn Dekas ja Amy Wrzesniewski (2010, 99) korostavat yksilön sekä hänen arvojensa ja motivaationsa tärkeyttä työn merkityksellisyyden tulkinna. Työn merkityksellisyyden rakentamiseen vaikuttavat lisäksi yksilön sosiaalinen ympäristö ja tahot, joiden vuoksi hän kokee tekevänsä työtä. Rosso kollegoineen (2010, 96) toteaaakin, että yksilölliset työhön kuuluvat arvot juontuvat yhteiskunnassa vallitsevista työn merkityksiä koskevista käsityksistä.

Organisaatiopsykologi Adam Grant (2008) esittää, että jos ihminen havaitsee työnsä tärkeäksi yhteiskunnalle tai omalle yhteisölleen ja tuntee saavansa niissä aikaan positiivista vaikutusta, hän todennäköisesti kokee työnsä myös itselleen merkityksellisenä. Työn merkityksellisyyden voi siis katsoa pohjautuvan yksilön omiin, työyhteisön jakamiin ja yhteiskunnallisiin arvoihin, jotka kaikki ovat yhteydessä toisiinsa.

Työn merkityksellisyyden rakentamiseen vaikuttavat työympäristö ja työolot. Tutkimuskirjallisuudessa onkin tunnustettu työn merkityksellisyydestä subjektiivisen ulottuvuuden lisäksi objektiivinen ulottuvuus. Sillä tarkoitetaan merkityksellisenä koettua työn ulkoisesti havaittavia olosuhteita, esimerkiksi työntekijöiden mahdollisuutta käyttää itsenäisesti omaa osaamistaan, vaikuttaa työn tekemisen tapoihin ja osallistua työtä koskeviin päätöksiin. (Yeoman ym. 2019; Laaser & Karlsson 2022; Martikainen & Oikarinen 2023.)

Tarkastelemme työn merkityksellisyyttä tietotyössä. Tietotyötä luonnehtivat vaikutusmahdollisuudet työtehtävän sisältöön ja päätöksentekoon työpaikalla

TIETOTYÖTÄ LUONNEHTIVAT HAASTAVUUS, ITSENÄISYYS, TYÖN TAVOITTEIDEN YKSILÖLLINEN MÄÄRITTELY JA LUOVUUS.

(Pyöriä 2005). Työolot ovat siis olennainen osa tietotyötä, joten siinä koettua merkityksellisyyttä on hyödyllistä tarkastella sekä subjektiivisesta että objektiivisesta näkökulmasta.

Työn merkityksellisyyttä liiketoiminnan etiikan näkökulmasta tutkineiden Marjolein Lips-Wiersman ja Lani Morrisin (2009) mukaan työn merkityksellisyys rakentuu työn merkityksellisyyden lähteistä, joita ovat 1) kehittyminen ja itseksi tuleminen (*developing and becoming self*), 2) yhteisyys toisten kanssa (*unity with others*), 3) toisten palveleminen (*servicing others*) ja 4) oman täyden potentiaalin ilmaiseminen (*expressing full potential*).

”Kehittyminen ja itseksi tuleminen” ja ”oman täyden potentiaalin ilmaiseminen” keskittyvät itseen, kun taas ”yhteisyys toisten kanssa” ja ”toisten palveleminen” keskittyvät toisiin ihmisiin ja muihin itsen ulkopuolisiin tahoihin. ”Kehittyminen ja itseksi tuleminen” sisältää moraaliset valinnat, henkilökohtaisen kasvun ja jatkuvan oppimisen työssä sekä uskollisuuden itselle ja omalle identiteetille. ”Oman täyden potentiaalin ilmaiseminen” sisältää uuden luomisen, onnistumisen, aikaansaamisen ja vaikutusvallan. ”Yhteisyys toisten kanssa” kattaa yhdessä työskentelyn, yhteiseen päämäärään pyrkimisen, samanlaisen arvomaailman jakamisen ja yhteisöön kuulumisen. ”Toisten palveleminen” sisältää vaikuttamisen myönteisellä tavalla muihin ihmisiin, osallistumisen oman työn kautta yhteiskunnallisten ongelmien ratkaisemiseen ja ihmiskunnan tarpeisiin vastaamiseen. (Lips-Wiersma & Morris 2009.)

Hyödynnämme analyysissämme Lips-Wiersman ja Morrisin (2009) mallia, sillä sen avulla voi tarkastella työn merkityksellisyyden yksilöllisiä, organisatorisia ja yhteiskunnallisia ulottuvuuksia.

Tietotyölle ovat ominaisia haastavuus, itsenäisyys, työn tavoitteiden yksilöllinen määrittely ja luovuus

(Pyöriä 2005; Megill 2013). Työn haastavuus edellyttää oppimista, itsenäisyys mahdollistaa työn tekemisen omien arvojen ja identiteetin mukaisesti ja luovuus tukee yksilön täyden potentiaalin hyödyntämisen työssä. Vaikka tietotyö on luonteeltaan yksilökeskeistä, sille on tyypillistä työskentely tiimeissä (Pyöriä 2005; Deuze 2013), joten yhteisyys toisten kanssa on sen olennainen osa. Tietotyön keskiössä on muiden palveleminen, joka myös määrittää työn arvon (Megill 2013, 77). Näin ollen Lips-Wiersman ja Morrisin (2009) mallissaan kuvaamat työn merkityksellisyyden lähteet kuuluvat olennaisina tietotyöhön.

Työn merkityksellisyyttä on tutkittu suomalaisessa tietotyön kontekstissa erityisesti opetustyössä (esim. Salonen & Tapani 2020; Martikainen & Oikarinen 2023; Rantanen ym. 2024) ja akateemisessa työssä (esim. Ylijoki 2009; Rinne ym. 2012; Tapanila 2022). Yliopisto on median ohella instituutio, jolla on yhteiskunnallinen sivistyksellinen rooli ja johon on 2000-luvulla kohdistunut voimakkaita tehostamispyrkimyksiä. Ne ovat johtaneet resurssien niukkenemiseen, mikä puolestaan on heikentänyt yliopistossa työskentelevien tutkijoiden ja opettajien mahdollisuuksia työnsä merkityksellisyyden rakentamiseen. (Tapanila 2022.)

Työn merkityksellisyyttä opetus- ja hoitoalalla tutkineet Suvi-Jonna Martikainen ja Tuija Oikarinen (2023) tarkastelivat näiden alojen ammattilaisten kuvaamia merkityksellisiä hetkiä ja jaottelivat ne kolmeen teemaan: 1) Yhteenkuuluvuudessa koettiin yhteyttä kollegoihin ja oppilaisiin tai hoidettaviin sekä osoitettiin heihin kiintymystä ja huolenpitoa. 2) Myötävaikutuksessa toimittiin muiden hyväksi, esimerkiksi autettiin ja palveltiin muita ihmisiä. 3) Muuntuvuudessa oma itse kehittyi tai muuttui tekemällä joitain tärkeää itseä varten. Muuntuvuuden hetkille olivat ominaisia tunne saavuttamisesta ja tunnustetuksi tulemisesta sekä oppimisesta.

Martikaisen ja Oikarisen mallissa työn merkityksellisyys rakentui sekä sosiaalisesti että yksilöllisesti: tekemällä työtä yhdessä muiden kanssa ja muita varten sekä siten, että se vaikutti myönteisesti työntekijään ja hänen omaan elämäänsä. (Martikainen & Oikarinen, 2023.) Heidän tunnistamissaan työn merkityksellisyyden lähteissä tulevat esiin myös Lips-Wiersman ja Morrisin (2009) elementit: yhteisyys toisten kanssa,

OPISKELIJAT YMMÄRSIVÄT JOURNALISMIN SIVISTYKSELLISEN ROOLIN AINESTEN TARJOAMISENA MAAILMANKUVAN RAKENTAMISEEN JA MAAILMASSA TOIMIMISEEN.

toisten palveleminen sekä kehittyminen ja itseksi tuleminen.

Psykologi Johanna Rantanen kollegoineen (2020) on tutkinut media-alan työntekijöiden kokemuksia työstään digitaalisessa toimintaympäristössä, ja työn merkityksellisyys oli yksi tutkimuksen teema. Heidän tulostensa mukaan media-alan työntekijät pitivät työtään ”melko merkityksellisenä” sekä itselle että yhteiskunnalle. Media-alan työntekijät pystyivät ”jonkin verran” vaikuttamaan työoloihinsa, kuten omaan työtahtiinsa ja aikatauluihinsa, työn määrään ja töiden jakamiseen työyhteisössä. (Rantanen ym. 2020.)

Rantasen ja kollegoiden (2020) tutkimuksen tuloksia vahvistavat media-alan tietotyöntekijöiden kokemaa merkityksellisyttä pro gradu -tutkielmasaan tarkastelleiden Roosa Leppäsen ja Viviana Murasen (2025) havainnot: he osoittivat, että työ koetaan ”melko merkityksellisenä” media-alan jatkuvista ja nopeista muutoksista huolimatta. Suomalaisessa media-alan työn merkityksellisyttä koskevassa tutkimuksessa on keskitytty suurelta osin työn merkityksellisuuden määrälliseen mittaamiseen, kun taas työn merkityksellisuuden lähteiden laadullinen tarkastelu on ollut vähäistä.

Viitaten media-alan tutkijoihin David Hesmondhalghiin ja Sarah Bakeriin (2011) media-alan kehittämisen ja tutkimuksen asiantuntija Nando Malmelin (2015, 145) tuo esiin, että media-alan ammattilaiset ovat kokeneet tekevänsä luovaa ja merkityksellistä työtä, jossa he voivat käyttää omaa osaamistaan itselleen mielekkäällä ja yhteiskunnallisesti vaikuttavilla tavoilla. Heillä on myös usein vahva omistajuus tuot-

tamiinsa mediasisältöihin ja -tuotteisiin, sillä niiden laatu riippuu suurelta osin heidän luovista kyvyistään ja taidoistaan. Toimittajat ovat kokeneet voidensa tuottaa työssään hyödyllistä tietoa, korjata yhteiskunnallisia epäkohtia ja taistelevansa paremman maailman puolesta. (Hesmondhalgh & Baker 2011; Malmelin 2015.)

Erityisesti toimittajille ovat tärkeitä ammatilliset normit ja arvot, kuten tiedon välittäminen ja ymmärrettäväksi tekeminen sekä totuuden kertominen (Singer 2011, 106). Journalistiopiskelijoiden käsityksiä media-alan ammattilaisten tehtävistä tutkineet Laura Ahva ja kollegat (2022, 19) havaitsivat, että opiskelijoita motivoi hakeutumaan alalle muun muassa mahdollisuus auttaa ihmisiä heidän arjessaan ja vaikuttaa yhteiskunnallisesti. Opiskelijoiden mukaan kansalaisilla on oikeus tietää, mitä yhteiskunnassa tapahtuu, ja journalistien velvollisuus on huolehtia, että tämä oikeus toteutuu. Opiskelijat ymmärsivät journalismin sivistyksellisen roolin aineksien tarjoamisena kansalaisille maailmankuvan rakentamiseen ja toimimiseen järkevästi esimerkiksi vaaliuurnilla. (Ahva ym. 2022, 72–73.) Nämä toimituksellisessa työssä jaetut ammatilliset normit, arvot ja ihanteet ohjaavat työn merkityksellisyyden rakentumista ja kytkeytyvät työn merkityksellisyyden lähteisiin media-alalla.

AINEISTO JA MENETELMÄT

Käytimme tutkimuksen aineistona kahden media-alalle suunnatun verkkokyselyn avovastauksia. Ensimmäinen oli valtakunnallinen kysely työn merkityksellisyydestä ja työn tehostamisesta media-alalla (n = 127) ja toinen tutkimuksen kohdeorganisaation tietotyötä tekeväälle henkilöstölle suunnattu kysely (n = 87). Koska media-alalle on tyypillistä kyselyjen niukat vastaajamäärät (Media-alan tutkimussäätiö 2024), kohdeorganisaation aineistoa tarvittiin täydentämään valtakunnallista aineistoa.

Valtakunnallisen kyselyn vastaajista vain vajaa kolmannes tunnisti *leanin* omassa organisaatiossaan, joten suuri osa tämän kyselyn vastaajista puhui työn tehostamisesta yleisellä tasolla. Sen sijaan kohdeorganisaatiossa *lean*-ajattelu oli otettu käyttöön koko organisaatiossa, joten kohdeorganisaation kyselyn

VALTAKUNNALLISEEN KYSELYYN VASTANNEISTA USEIMMAT TEKIVÄT TOIMITUKSELLISTA TYÖTÄ.

vastaajilla oli kokemusta *leanista* omalla työpaikallaan. Kaksi aineistoa mahdollisti riittävän laajan ja monipuolisen näkökulman aiheeseen.

Keräsimme tutkimusaineiston ”*Lean*-ajattelu tietotyössä ja työn merkityksellisyys” -tutkimushankkeessa, jossa tutkimme *leanin* ja muun työn tehostamisen vaikutuksia media-alan tietotyöhön työn merkityksellisyyden näkökulmasta. Vuosina 2023–2025 toteutetun hankkeen rahoitti Työsuojelurahasto. Kumppaneina olivat Medialiitto, joka on media-alan ja graafisen teollisuuden yritysten edunvalvontajärjestö, ja hankkeen kohdeorganisaationa toiminut suuri media-alan organisaatio.

Lähetimme valtakunnallisen kyselyn keväällä 2024 Medialiiton kautta vastattavaksi noin 2 000 media-alan tietotyötä tekeville henkilölle. Kysyimme taustatietoina vastaajan sukupuolta, ylintä koulutusastetta, uran pituutta media-alalla, nykyistä pääasiallista työtehtävää, asemaa organisaatiossa ja organisaation kokoa. Taustatietoja koskevien kysymysten lisäksi valtakunnallisessa kyselyssä oli 17 kysymystä,

joista 11 oli määrällisiä *Likert*-skaalan mukaisia kysymyksiä ja kuusi avokysymyksiä.

Kohdeorganisaation henkilöstölle suunnattu kysely toimitettiin yrityksen sisäisissä tiedotuskanavissa henkilöstölle kesällä 2024. Saatteessa kysely osoitettiin tietotyötä organisaation eri yksiköissä tekeville ammattilaisille, joiden tarkkaa lukumäärää ei tiedetty. Kohdeorganisaation kyselyssä kysyttiin samat taustatiedot kuin valtakunnallisessa kyselyssä lukuun ottamatta organisaation kokoa; sen sijaan taustatietona kysyttiin vastaajan työskentely-yksikköä.

Molempiin kyselyihin vastattiin anonyymisti. Noudatimme tutkimuksessa hyvää tutkimuseettistä tapaa ja yleistä tietosuoja-asetusta (2016/679). Kyselyn saattekirjeessä oli linkit tutkimustiedotteeseen ja tutkimusdatan tietosuojailmoitukseen, joista vastaajat saivat halutessaan tarkempaa tietoa tutkimuksen tietosuojakäytännöistä. Tutkimukseen osallistuminen oli vapaaehtoista. Kohdeorganisaation kyselyä varten hankimme organisaatiolta tutkimusluvan.

Valtakunnalliseen kyselyyn vastanneista useimmat tekivät toimituksellista työtä, eli työskentelivät esimerkiksi erilaisissa toimittajan tehtävissä, päätoimittajana, toimituspäällikkönä tai tuottajana. Kohdeorganisaation kyselyn vastaajat jakautuivat tasaisesti eri tehtävissä työskenteleviin (**taulukko 1**). Kyselyn ajoittuminen loma-aikaan ja kohdeorganisaatiossa käynnissä olleet muutosneuvottelut saattoivat vähentää vastaajien määrää.

	Valtakunnallisen kyselyn vastaajat, lukumäärä (%-osuus)	Kohdeorganisaation kyselyn vastaajat, lukumäärä (%-osuus)
Toimituksellinen työ	72 (57 %)	26 (30 %)
Myynti, markkinointi, asiakaspalvelu, sisällöntuotanto	18 (14 %)	34 (39 %)
Muut media-alan tehtävät (esim. johtaminen, kehittäminen, hallinto)	37 (29 %)	27 (31 %)
Yhteensä	127	87

Taulukko 1. Kyselyihin vastanneiden työtehtävät.

	Valtakunnallisen kyselyn vastaajat, lkm (%-osuus)	Kohdeorganisaation kyselyn vastaajat, lkm (%-osuus)
Työntekijä	69 (54 %)	67 (77 %)
Keskijohto	37 (29 %)	13 (15 %)
Ylin johto	11 (9 %)	2 (2 %)
Muu asema	10 (8 %)	5 (6 %)
Yhteensä	127	87

Taulukko 2. Kyselyihin vastanneiden asemat organisaatiossa.

Vastaaajilta kysyttiin heidän asemaansa organisaatiossa vastaushetkellä, ja vaihtoehtoina olivat työntekijä, keskijohto, ylin johto ja muu asema. Kummasakin kyselyssä vastaajien selvä enemmistö ilmoitti olevansa työntekijäasemassa, kohdeorganisaation kyselyssä työntekijöiden osuus oli vielä suurempi (77 %; **taulukko 2**). Työntekijäasemassa oli esimerkiksi suurin osa kyselyihin vastanneista toimittajista.

Tämän tutkimuksen kannalta olennaisimmat olivat seuraavat molempien kyselyjen avokysymykset:

1. Mitkä asiat tekevät työstäsi sinulle merkityksellistä?
2. Kerrotko *leanin* tai työn tehostamisen vaikutuksista työhösi?

Kahdesta kyselystä kertyi avovastauksia yhteensä noin 40 sivua *Times New Roman* -kirjaintyyppillä ja 12 pisteen kirjainkoolla. Noin puolet oli vastauksia valtakunnalliseen ja noin puolet kohdeorganisaation kyselyyn. Suurin osa avovastauksista oli tiiviitä, osassa omia kokemuksia työn merkityksellisyydestä ja tehostamisesta käsiteltiin laajemmin. Vaikka aineisto oli sivumäärältään pieni, selkeiden ja täsmällisten vastaustensa ansiosta se oli riittävä tutkimuskysymyksiin vastaamiseksi.

Avovastaukset analysoimme temaattisella analyysillä (Braun & Clarke 2006), jossa aineistosta muodostetaan tutkimuskysymysten kannalta olennaisia

teemoja. Menetelmää sovellettiin hieman eri tavoin ensimmäiseen ja toiseen tutkimuskysymykseen, sillä ensimmäisessä tutkimuskysymyksessä aineistoa hyödynnettiin laajemmin. Ensimmäinen kirjoittaja toteutti molempia tutkimuskysymyksiä koskevan analyysin.

Ensimmäinen tutkimuskysymys käsitteli työn merkityksellisyyden lähteitä media-alan tietotyössä. Kumpikin kyselyaineisto analysoitiin erikseen. Kun aineistot oli luettu kokonaisuudessaan läpi, olennaiset aineisto-otteet jaoteltiin niitä kuvaavien koodien mukaisesti. Tarvittaessa aineisto-otteet kopioitiin useisiin eri koodeihin. Seuraavaksi keskenään yhteensopivat koodit lajiteltiin viideksi pääteemaksi, ja niiden sisältämät aineisto-otteet koottiin teemojen alle. Koodien pohjalta muodostettiin pääteemojen alateemat, jotka täsmensivät analyysia. Tämän jälkeen teemoitellut aineisto-otteet luettiin uudelleen läpi sen varmistamiseksi, että ne sopivat pää- ja alateemoihin, ja tarvittaessa aineisto-otteita siirrettiin teemasta toiseen. Alkuperäisistä viidestä pääteemasta kaksi oli lähellä toisiaan, joten analyysin selkeyttämiseksi ne yhdistettiin yhdeksi teemaksi.

Ensimmäistä tutkimuskysymystä koskevan analyysin lopputulemana aineistosta muodostettiin neljä pääteemaa kuvaamaan elementtejä, joista media-alan tietotyöntekijät rakentavat työnsä merkityksellisyyttä: 1) yhteiskunnallinen vaikuttaminen ja yhteiskunnallisten arvojen edistäminen, 2) asiakkaiden, lukijoiden ja kohdeyleisön palveleminen sekä ihmisten kohtaaminen,

KUMPIKIN KYSELYAINEISTO ANALYSOITIIN ERIKSEEN.

3) työyhteisön hyväksi toimiminen ja kuuluminen työyhteisöön ja 4) työstä itselle koituva hyvä.

Toinen tutkimuskysymys käsitteli merkityksellisyyden kokemista suhteessa työn tehostamiseen. Kumpikin kyselyaineisto analysoitiin jälleen erikseen. Analysoitaviksi poimittiin ainoastaan ne avovastaukset, jotka toivat esiin työn tehostamisen ja työn merkityksellisyyden välisen yhteyden. Kunkin vastaajan kaikkia avovastauksia tarkasteltiin kokonaisuutena, sillä yksittäiset vastaukset voivat täydentää toisiaan ja siten yhdessä tarkentaa tietoa käsiteltävistä teemasta. Vastaukset jaoteltiin kahteen luokkaan: 1) niihin, joissa työn tehostamisen nähtiin heikentävän työn kokemista merkitykselliseksi ja 2) niihin, joissa työn tehostamisen nähtiin vahvistavan työn kokemista merkitykselliseksi. Sen jälkeen vastaukset jaoteltiin alateemoihin tarkempaa analyysia varten.

TYÖN MERKITYKSELLISYYDEN LÄHTEET MEDIA-ALAN TIETOTYÖSSÄ

Media-alan tietotyössä esiintyneet työn merkityksellisyyden lähteet olivat sidoksissa yhteiskuntaan, työn kohteina olleisiin ihmisryhmiin, työyhteisöön ja omaan itseen. Media-alan ammattilaiset pyrkivät vaikuttamaan työssään myönteisesti näihin tahoihin.

Yhteiskunnallinen vaikuttaminen ja yhteiskunnallisten arvojen edistäminen

Valtakunnalliseen kyselyyn vastanneista erityisesti toimituksellista työtä tekevät media-alan ammattilaiset pitivät työtään yhteiskunnallisesti merkittävänä. He näkivät luotettavan ja korkeatasoisen median yhteiskuntaa koossa pitävänä voimana ja katsoivat sen vaikuttavan myönteisesti Suomen talouteen ja hyvinvointiin. Työn yhteiskunnallinen vaikuttavuus sai nämä ammattilaiset kokemaan työnsä merkitykselliseksi (ks. myös Grant 2008).

Toimituksellisesta työtä tekevät pitivät tärkeänä

mahdollisuutta toteuttaa median sivistyksellistä roolia kertomalla yhteiskunnan tilasta ja tuomalla journalistisen tiedon kautta julki, mitä maailmassa tapahtuu. He näkivät median tehtäväksi sivistää kansalaisia nostamalla esiin yhtäältä yhteiskunnallisia epäkohtia ja toisaalta onnistumisia. Valtaapitävien valvomisen katsottiin kuuluvan median yhteiskunnalliseen ja merkitykselliseen koettuun tehtävään.

”[Työstäni tekee merkityksellistä] paikallisen valan vahtikoirana oleminen, kukaan muu ei kertoisi näitä asioita, jos emme me kertoisi.” (toimittaja)

Moni valtakunnalliseen kyselyyn vastannut media-alan ammattilainen ei kuitenkaan tyytynyt pelkästään kertomaan epäkohdista vaan halusi päästä vaikuttamaan niihin työnsä kautta. Usea vastaaja puhui ”maailman parantamisesta” ja ohjaamisesta tiettyjen arvojen suuntaan.

Vaikka yhteiskunnallisiin epäkohtiin haluttiin puuttua, nähtiin kuitenkin, että median tuli pysyä omassa roolissaan ja pyrkiä toiminnassaan riittävään puolueettomuuteen.

”Merkitystä on silläkin tiedolla, että jutuillani voi myös puolustaa heikompia, nostaa esiin epäkohtia ja siten vähän muuttaa maailmaa paremmaksi, vaikkakin suhtaudun varovaisesti siihen ajattelutapaan, että toimittajalla ja journalismilla saisi olla agenda tai hän asettuisi jonkun puolelle ikään kuin asianajajaksi tai tuomariksi.” (maakuntalehden toimittaja)

Levittämällä tietoa yhteiskunnan tilasta toimituksellista työtä tekevät halusivat saada aikaan yhteiskunnallista keskustelua. Kansalaiskeskustelun herättäminen voi nähdä median sivistykselliseen rooliin kuuluvana kansalaisten aktivointina (Nordenstreng 1982). Koska keskustelua tarvitaan asioiden korjaamiseen, vastaajat pitivät keskustelun herättelyä tärkeänä osana median yhteiskunnallista vaikuttavuutta.

Yhteiskunnallisista arvoista erityisesti demokratia korostui toimituksellista työtä tekevillä tärkeänä arvona, johon he halusivat sitoutua ja jota he pyrkivät työssään edistämään. Puolueetonta ja laadukasta journalismia pidettiin demokratian edellytyksenä (ks. myös Allern & Pollack 2019).

TOIMITUKSELLISTA TYÖTÄ TEKEVÄT PITIVÄT LUOTETTAVAA JA TASOKASTA MEDIAA YHTEISKUNNAN KOOSSA PITÄVÄNÄ VOIMANA

”Faktatarkistettu journalismi on demokraattisen yhteiskunnan rakennuskiviä. Työskenteleminen sen ylläpitämiseksi, erityisesti paikallisjournalismissa, on tärkeää ja merkityksellistä.” (datapäälikkö)

Kohdeorganisaatiolle suunnatussa kyselyssä median työn yhteiskunnallinen vaikuttavuus sai selvästi pienemmän painoarvon kuin valtakunnallisessa kyselyssä. Tämä johtui todennäköisesti suurelta osin siitä, että vastaajissa oli toimituksellista työtä tekeviä huomattavasti vähemmän kuin valtakunnallisessa kyselyssä. Jotkut kohdeorganisaation vastaajat toivat kuitenkin esiin yhteiskunnallisen vaikuttavuuden ja demokratian edistämisen merkityksellisyyden lähteenä.

Yhteiskunnallisessa vaikuttamisessa työn merkityksellisyyttä rakennettiin tuottamalla oman työn kautta arvoa yhteiskunnalle sekä pitämällä yllä nykyistä yhteiskuntaa tai pyrkimällä korjaamaan sitä. Se ilmentää Lips-Wiersman ja Morrisin (2009) kuvaamista työn merkityksellisyyden elementeistä erityisesti toisten palvelemista: ’toiset’ voi nähdä yhteiskuntana eli kansalaisina ja yhteiskunnallisina toimijoina. Toimituksellisessa työssä toisten palveleminen näkyi pyrkimyksenä sivistää kansalaisia avaamalla maailmaa ja herättämällä keskustelua.

Asiakkaiden, lukijoiden ja kohdeyleisön palveleminen sekä ihmisten kohtaaminen

Koska media-alan tietotyö on moninaista, vastaajat työskentelivät useiden eri ihmisryhmien hyväksi. Valtakunnalliseen kyselyyn vastanneet myynnin ja markkinoinnin ammattilaiset ja muut palvelujen tuottajat palvelivat asiakkaitaan. Heille merkityksellisyyttä tuottivat asiakastyytyväisyys, asiakkaalle sopivien ratkaisujen löytäminen ja asiakkaiden auttaminen.

”[Työstäni tekee merkityksellistä] asiakaskeskeisyys, pyrimme aina löytämään asiakkaalle sopivan ratkaisun.” (asiakaspalvelun ja myynnin asiantuntija)

Toimituksellista työtä tekevät puolestaan rakensivat työnsä merkityksellisyyttä lukijoiden ja tiedotusvälineiden muiden kohderyhmien palvelemisesta. Kohdeyleisö saatettiin nähdä jopa koko Suomen kattavana.

”Ajattelen, että olen lukijakunnan eli juhlavasti sanottuna Suomen kansan palveluksessa.” (toimituksellisen sisällön kirjoittaja, käsittelijä ja suunnittelija)

Journalistista työtä tekevät toivat esiin työn merkityksellisyyden lähteenä ihmisille tärkeiden asioiden esiin nostamista ja käsittelyä. He pyrkivät tarjoamaan lukijoille merkityksellistä sisältöä ja nostamaan esiin arkea koskettavia teemoja, jotka avarsivat maailmankuvaa ja edistivät sivistystä.

Koska vuorovaikutus ja yhteys muihin ihmisiin kuuluu olennaisena media-alan työhön, monet valtakunnalliseen kyselyyn vastanneet korostivat kohtaamisen merkitystä. Merkityksellisyyden lähteenä he toivat esiin asiakaskohtauksia, haastattelutilanteita, ihmisten tapaamista ja verkostoitumista. Kohtaamisen nähtiin mahdollistavan oman osaamisen hyödyntämisen.

”[Työstäni tekee merkityksellistä] Ihmisten kohtaaminen, tilaisuus kertoa ihmisen tarina ja käyttää luovuutta sen kirjoittamisessa ja kuvittamisessa.” (toimittaja, valokuvaaja)

Myös kohdeorganisaation kyselyn vastauksissa tulivat esiin eri kohderyhmien palveleminen ja ihmisten kohtaaminen työn merkityksellisyyden lähteenä. Asiakastyötä tekevät vastaajat halusivat auttaa asiakkaitaan onnistumaan ja pääsemään tavoitteisiinsa. Vuorovaikutus lukijoiden ja muiden median kohderyhmien kanssa ja ”viestin ja oikean tiedon välittäminen” toivat merkityksellisyyttä myös kohdeorganisaation toimituksellista työtä tekeville vastaajille.

Toimituksellisessa työssä kohdeyleisön palvelemiseen sisältyi siis pyrkimys edistää sivistystä (Matiainen ym. 2020) eli lisätä ihmisten ymmärrystä, yhteiskunnallista aktiivisuutta ja osallisuutta. Myynnin ja markkinoinnin ammattilaiset ja muut palvelujen tuottajat sen sijaan pyrkivät tuottamaan asiakkailleen

KOKEMUS TYÖYHTEISÖÖN KUULUMISESTA OLI OLENNAISTA TYÖN MERKITYKSELLISYYDEN RAKENTUMISELLE.

taloudellista arvoa (Womack & Jones 1996). Eri ihmisryhmien hyväksi työskenteleminen ja kohtaaminen on positiivista vaikuttamista ihmisiin ja siten toisten palvelemista (Lips-Wiersma & Morris 2009). Ihmisten palveleminen ja heihin vaikuttaminen vaativat oman ammattitaidon hyödyntämistä ja mahdollistavat onnistumisen ja aikaansaamisen kokemuksen. Sen vuoksi ne ilmentävät samalla oman täyden potentiaalin ilmaisemista (Lips-Wiersma & Morris 2009).

Työyhteisön hyväksi toimiminen ja kuuluminen työyhteisöön

Media-alan ammattilaiset kertoivat tekevänsä työtä myös oman työyhteisönsä hyväksi. Moni valtakunnallisen kyselyn vastaaja toi esiin työyhteisön ja työtoverit yhtenä työn merkityksellisyyden lähteenä. He olivat enimmäkseen myynnin, markkinoinnin ja asiakaspalvelun parissa sekä hallinto- ja johtotehtävissä työskenteleviä media-alan ammattilaisia. Sen sijaan toimituksellista työtä tekevät, työntekijäasemassa olevat pitivät työyhteisöä vähemmän tärkeänä työn merkityksellisyydelle.

Kokemus työyhteisöön kuulumisesta näyttäytyi olennaisena työn merkityksellisyyden rakentumiselle. Moni vastaaja piti tärkeänä työyhteisön hyvää ilmapiiriä, luottamuksellisia välejä työkavereihin ja toisten tukemista:

”[Työstäni tekee merkityksellistä] Hyvä työyhteisö, jossa vallitsee luottamus, saa apua, voimme tukea toisiamme mutta myös olla eri mieltä.”
(henkilöstöhallinnon työntekijä)

Varsinkin esihenkilötehtävissä työskentelevillä vastaajilla oli mahdollisuus huolehtia työyhteisöstä, edistää oman tiimin jäsenten ja kollegoiden hyvin-

vointia sekä vaikuttaa myönteisesti muiden työyhteisön jäsenten työhön. He pystyivät näin rakentamaan paitsi oman työnsä merkityksellisyyttä, myös luomaan alaisilleen edellytyksiä samaan, kuten keskihoitoa edustava vastaaja kuvaa.

”[Minulla on] Mahdollisuus pienen tiimin vetäjänä vaikuttaa siihen, että tiimiläisten työ on mielekästä ja mukavaa.” (uutistuottaja)

Työyhteisön hyväksi työskentelyä on myös työyhteisön kehittäminen, jonka jotkut vastaajat toivat esiin yhtenä työn merkityksellisyyden lähteenä. Jotkut vastaajat olivat omaksuneet organisaationsa arvoja ja sitoutuneet niihin siten, että pitivät niitä oman työnsä merkityksellisyyden aineksina. Tällaisia asioita olivat esimerkiksi läpinäkyvyys ja strategisten tavoitteiden saavuttaminen. Työyhteisön kehittämiseen saattoi sisältyä myös yhteistyö työtovereiden kanssa. Tällöin kehittäminen yhdistyi kokemukseen työyhteisöön kuulumisesta.

”Työkaverit ja yhdessä heidän kanssaan samaan suuntaan meneminen, uuden oppiminen ja se, että saa olla suunnittelemassa ja toteuttamassa alan kehityssteppejä.” (projektipäällikkö)

Kohdeorganisaation kyselyn vastauksissa työyhteisön hyväksi työskenteleminen ja yhteisöllisyys saivat selvästi suuremman painoarvon kuin yhteiskunnallinen vaikuttaminen ja eri kohderyhmien palveleminen. Kohdeorganisaation vastaajissa oli valtakunnalliseen kyselyyn verrattuna enemmän henkilöitä, joille työyhteisö saattoi olla merkittävä työskentely-ympäristö ja jopa pääasiallinen työn kohde, kuten johdon ja hallinnon ammattilaisia. Kohdeorganisaation vastauksissa tuotiin esiin erityisesti yhteenkuuluvuuden kokemusta työyhteisössä ja työskentelyä motivoituneiden kollegoiden kanssa yhteisten tavoitteiden eteen. Usea vastaaja piti työn merkityksellisyyden lähteenä sitä, että omalla työllä on positiivista vaikutusta koko organisaatiolle.

”Myönteinen vaikutus muuhun työyhteisöön sekä mahdollisuus tehdä [kohdeorganisaatiosta] parempi työpaikka.” (sisäisen viestinnän ammattilainen)

KOHDEORGANISAATION VASTAUKSISSA PAINOTTUI ORGANISAATIO, VALTAKUNNALLISESSA AINEISTOSSA YHTEISKUNNALLINEN VAIKUTTAMINEN.

Työyhteisön hyväksi työskentelemisessä korostuivat sivistyksellisen ja yhteiskunnallisen roolin sijaan jaetut organisatoriset tavoitteet, kuten työyhteisön kehittäminen. Siinä painottuivat Lips-Wiersman ja Morrisin (2009) kuvaamista työn merkityksellisyyden elementeistä erityisesti yhteisyys toisten kanssa, jossa olennaista oli yhteisiin tavoitteisiin pyrkiminen jaettujen arvojen pohjalta. Sitoutuminen samoihin arvoihin ja yhteisiin päämääriin voi vahvistaa kollegiaalista yhteenkuuluvuutta, joka puolestaan voi lisätä työn kokemista merkitykselliseksi.

Työstä itselle koitua hyvä

Työn merkityksellisyyden lähteitä koskevan analyysin neljäs lähde koski sitä, mitä hyvää työntekijät saivat työstä itselleen sen lisäksi, että he työskentelivät yhteiskunnan, asiakkaiden ja muiden kohderyhmien sekä työyhteisön hyväksi. Monet valtakunnalliseen kyselyyn vastanneet esittivät onnistumiset ja aikaansaamisen tunteen asioina, jotka tuottivat heille itselleen merkityksellisyyttä. Työn kautta näki ”omien käsiensä jäljen”, ja tavoitteiden toteutumista osoittivat lukijamäärät ja ”uutisvoitot”. Vastajat kaipasivat muiden osoittamaa arvostusta ja kiinnostusta työlleen ja osoitusta siitä, että heidän työnsä oli tärkeää ja tarpeellista. Esimerkiksi lukijamäärät olivat toimittuksellisessa työssä yksi oman työn arvostuksen ja sen herättämän kiinnostuksen mittari.

Toimituksellinen työ mahdollisti yhteiskunnallisten asioiden seuraamisen ”aitiopaikalta” ja ”pysymisen ajan hermoilla”, mikä antoi tilaa henkilökohtaiselle kehittymiselle ja oppimiselle. Toimituksellisen

työn ammattilaiset saivat tietoa asioista ja tapahtumista aiemmin kuin muut ja pääsivät ”kurkistamaan uutisten taakse”, jolloin heille avautui eräänlainen tiedollinen erityisasema yleisöön nähdessä. Varsinkin toimituksellisen työn nähtiin yleensäkin tarjoavan haasteita sekä runsaasti mahdollisuuksia uusien asioiden oppimiseen, luovuuteen ja oman ammattitaidon hyödyntämiseen; muiden sivistämisen ohella se mahdollisti oman sivistymisen.

”[Työstäni tekee merkityksellistä] Oman osaamisen ja tietämyksen syventäminen, jota tässä työssä tapahtuu jatkuvasti.” (uutistoimittaja)

Monelle media-alan ammattilaiselle oli tärkeää saada vaikuttaa omaan työhön ja sen sisältöihin. Itsenäiset päätökset ja ajattelun vapaus nostettiin esiin työn merkityksellisyyttä tuovina asioina. Toimituksellista työtä tekeville oli tärkeää saada vaikuttaa työssään käsittelemisi aiheisiin. Itsenäisyys ja vaikutusmahdollisuudet ovat osa työn merkityksellisyyden objektiivista, ulkoisesti havaittavaa ulottuvuutta (Laaser & Karlsson 2022), ja ne mahdollistavat työn tekemisen omien arvojen mukaisesti.

Vastajat näkivät henkilökohtaisen kiinnostuksen työhön ja työtehtävien mielekkyyden tuovan merkityksellisyyttä työhön. Työstä löytynyt ”oma kipinä ja innostus” koettiin tärkeänä. Toimituksellista työtä tekevät pitivät työn merkityksellisyyden lähteenä mahdollisuutta tehdä työtä omien arvojen mukaisesti ja kirjoittaa tärkeinä pitämistään aiheista, joita ei välttämättä käsitellä mediassa riittävästi. Oma arvostus journalistista työtä kohtaan nostettiin esiin yhtenä merkityksellisyyttä tuovana asiana.

”Työni on erittäin arvojeni mukaista, vaikka välillä raskasta. Arvostan sekä omaa että muiden kollegojen ja mediatilojen tekemää journalistista työtä.” (kirjoittava yleistoimittaja)

Kohdeorganisaation kyselyn vastauksissa tuli esiin samankaltaisia työn merkityksellisyyden lähteitä kuin valtakunnallisessa kyselyssä: onnistumiset ja laadukkaat työn tulokset, mahdollisuus oppia ja kehittyä ammatillisesti työssä sekä työn itsenäisyys ja vaikutusmahdollisuudet. Kohdeorganisaatiossa korostuivat halu työskennellä organisaation hyväksi

sekä saada siitä palautetta ja arvostusta. Kohdeorganisaatioissa vastausten näkökulma oli organisaatiokeskeisempi, kun taas valtakunnallisessa aineistossa painottui yhteiskunnallinen vaikuttaminen. Samalla kohdeorganisaation vastauksissa korostui liiketoiminnallinen näkökulma sivistyksellisen sijasta. Koska kohdeorganisaation vastauksissa työstä itselle saatava hyvä yhdistyi usein organisaation hyväksi työskentelyyn, itselle tärkeät asiat ja organisaation tavoitteet kietoutuivat toisiinsa.

”Motivoituneiden, mukavien ammattilaisten kanssa työskentely, oma ammatillinen kehittyminen, tiimin onnistuminen ja kehittäminen, hyvät tulokset sekä henkilökohtaisella että yrityksen tasolla.” (markkinointijohtaja)

Työstä itselle saatava hyvä sisälsi paitsi henkilökohtaisen kasvun ja oppimisen tavoittelua, myös tarvetta olla uskollinen omalle identiteetille ja omille arvoille. Näin ollen siinä ilmeni Lips-Wiersman ja Morrisin (2009) mallissaan kuvaamaa kehittymistä ja itseksi tuleamista. Media-alan ammattilaisten esiin tuomaa onnistumista, aikaansaamista ja vaikutusvaltaa ilmentää puolestaan oman täyden potentiaalin ilmaiseminen (Lips-Wiersma & Morris 2009).

TYÖN MERKITYKSELLISYYDEN YHTEYS TYÖN TEHOSTAMISEEN

Toinen tutkimuskysymys käsitteli merkityksellisyyden kokemista suhteessa työn tehostamiseen. Valtakunnallisen kyselyn avovastauksissa *leanin* ja muun työn tehostamisen nähtiin pääosin vaikuttavan kielteisesti asioihin, joiden koettiin lisäävän oman työn merkityksellisyyttä. Tehostamisen koettiin heikentävän työnteon edellytyksiä, jolloin työn sisältöä koskevissa, merkityksellisyyttä tuottavissa asioissa jouduttiin tinkimään.

”Merkityksellisyys ja puhe työn tehostamisesta ovat ainakin omassa organisaatiossani ristiriidassa keskenään. Kaikki tehostamista palvelevat ratkaisut ovat sellaisia, jotka heikentävät merkityksellisyyttä työn varsinaisessa sisällössä.” (digitaalisen kustantamisen tuotantopäällikkö, vastaava digituottaja)

Jotkut vastaajat arvioivat tehostamisen heikentävän työilmapiiriä ja vähentävän heidän mahdollisuuksiin keskittyä tärkeinä pitämiinsä aiheisiin. Erityisesti toimituksellista työtä tekevät vastaajat tulkitsivat omissa työnantajaorganisaatioissaan toteutetut tehostamisprojektit pääosin henkilöresurssien vähentämiseksi, mistä on seurannut työtehtävien määrän kasvamista, ”silpputehtäviä”, aikapainetta ja kiirettä. Työn tekemisessä ovat ylikorostuneet luvut ja ”klikkien” määrät, joilla työssä suoriutumista arvioidaan. Sivistyksellisen roolin kannalta olennaisen kansalaisten ymmärrystä edistävän journalismin tekeminen on puolestaan vaikeutunut, sillä määriin perustuva mittaustapa suosii lyhyempiä tuotoksia.

”Omassa työssä aiheuttaa hämmennystä ja voimattomuutta esimerkiksi vaatimus, että tekstien pitäisi olla lyhyempiä. Se tuntuu myös käytännössä vaatimukselta tehdä monimutkaisista asioista yksinkertaisempia kuin ne ovat.” (kirjoittava toimittaja)

Monelle erityisesti toimituksellista työtä tekeväälle työn tuotosten laatu oli tärkeä työn merkityksellisyyttä vahvistava asia, jonka toteutumista tehostamispyrkimykset vaikeuttivat. Laadukkaan journalismin katsottiin vaativan työrauhaa sekä mahdollisuutta keskittyä perustyöhön ja tehdä se kunnolla. Pitkäjänteisen työskentelyn nähtiin vaikeutuneen työn tehostamisen myötä ja *leanin* kaltaisten tehostamissovellusten katsottiin vaikeuttavan laadukkaan ja kansalaisten siivistymistä tukevan journalismin toteuttamista.

”Työn merkityksellisyyden kokeminen vähenee, kun työn tekemisen mahdollisuuksia heikennetään. Tarkoitan tällä sitä, että kun henkilöstöä vähennetään, ei lehden toimitus pysty tuottamaan yhtä laadukasta journalismia kuin aikaisemmin. Siihen ei ole riittävästi aikaa. Puheet työn tehostamisesta ja sen edistämiseksi tarkoitetuista sovelluksista ja muista lähinnä naurattavat ja turhauttavat. Tarvitsemme toimittajan, jolla on aikaa tehdä perusteellisia haastatteluja, tonkia viranomaisten päätöksiä ja tehdä näistä kaikista syväluotaavan artikkelin. Mikä jonkun idioottimaisen tehostamissovelluksen rooli tässä on?” (journalistinen päätoimittaja)

RESURSSIEN KUTISTUTTUA TYÖSTÄ OLI TULLUT KLIKKIJUTTujen TEHTAILUA.

Koska tehostamisen nähtiin heikentävän työn laatua, joka on monelle toimituksellista työtä tekeväälle tärkeä arvo, sen voi nähdä vähentävän mahdollisuuksia toteuttaa Lips-Wiersman ja Morrisin (2009) malliin sisältyvää kehittymistä ja itseksi tulemistä. Henkilöresurssien vähentyminen tehostamisen myötä vaikeuttaa samalla mahdollisuuksia tehdä taustoittavaa ja kansalaisten ymmärrystä vahvistavaa journalismia. Siten toisten palvelemiseen (Lips-Wiersma & Morris 2009) ja siihen kuuluvan median sivistyksellisen roolin toteuttamiseen on heikommat mahdollisuudet.

Kaikki vastaajat eivät kuitenkaan pitäneet työn tehostamisen ja työn merkityksellisyyden välistä yhteyttä kielteisenä. Muutama valtakunnalliseen kyselyyn vastannut toi esiin työn tehostamisen ja työn merkityksellisyyden myönteistä yhteyttä: *leanin* tai muun työn tehostamisen nähtiin helpottavan työn tekemistä ja asiakkaiden palvelemista sekä lisäävän yhteistyötä ja mahdollistavan siten työn merkityksellisyyden kokemista.

”Merkitys tulee vain siitä, että omassa työssä huomaan asioiden sujuvoituvan ja palveluiden käyttäjät sitä arvostavat. Sujuvoittaminen vähentää laatuvirheitä, nopeuttaa prosesseja ja helpottaa raportointia.” (uusmyynnin ja avainasiakkuuksien hoitaja, verkkopalveluiden kehittäjä)

Työn tehostamisen nähtiin siis osassa valtakunnallisen kyselyn vastauksista sekä tuottavan lisäarvoa asiakkaille että lisäävän omassa työssä onnistumisen ja aikaansaavuuden tunnetta. Näissä vastauksissa voi nähdä toteutuvan Lips-Wiersman ja Morrisin (2009) malliin kuuluvien toisten palvelemisen ja oman täyden potentiaalin ilmaisemisen.

Kohdeorganisaation kyselyn vastauksissa *leanin* ja muun työn tehostamisen nähtiin valtakunnalliseen aineistoon verrattuna useammin edistävän työn merkityksellisyyttä. Näkemykset olivat tyyppisiä erityisesti

kehittämisen- ja myyntitehtävissä oleville ja muille henkilöille, joiden työtä ohjasivat liiketoiminnalliset ja organisatoriset tavoitteet. *Leanin* arvioitiin tuovan omaan työhön työkaluja sekä parantavan muun muassa johtamista, mikä puolestaan helpotti omaa työtä.

”Työni on ketterää ja osallistavaa kehittämistä, joten Lean-metodit näkyvät arjessani jatkuvasti. Näen pyrkimisen kohti tehokkaampaa ja matalahierarkisempaa johtamista hyvänä tavoitteena, joka helpottaa, sujuvoittaa ja nopeuttaa työtäni merkittävästi.” (HR-kehittäjä)

Kuitenkin myös kohdeorganisaation kyselyssä monet erityisesti toimituksellista työtä tekevät vastaajat näkivät *leanin* tai muun työn tehostamisen vaikuttavan kielteisesti työn merkityksellisyyteen: työn koettiin vaikeutuneen ja vaikutusmahdollisuuksien omassa työssä heikentyneen. Resurssien kutistamisen myötä työn nähtiin muuttuneen mekaanisemmaksi ja paljon lukijoita tavoittavien ”klikkijuttujen” tehtailuksi.

”Työ on muuttumassa tehdastyömäisemmäksi, kampa se on nyt sitä tehostamista sitten.” (visuaalinen journalisti)

Niillä kohdeorganisaation vastaajilla, jotka pitivät työn tehostamista työn merkityksellisyyden kannalta myönteisenä, työn merkityksellisyyden lähteinä korostuivat yhteisöllisyys ja yhteisiin tavoitteisiin pyrkiminen, jotka liittyivät Lips-Wiersman ja Morrisin (2009) kuvaamaan yhteisyyteen toisten kanssa. *Leanin* tai muun työn tehostamisen mahdollistaman prosessien kehittämisen voi puolestaan tulkita osaksi oman täyden potentiaalin ilmaisemista. Työn tehostamisen ja merkityksellisyyden välisen yhteyden kielteisenä nähneet kohdeorganisaation vastaajat puolestaan kokivat oman vaikutusvaltansa heikenevän tehostamisen myötä, minkä voi päinvastoin nähdä vähentävän mahdollisuuksia oman täyden potentiaalin ilmaisemiseen. (Lips-Wiersma & Morris 2009.) Saman organisaation työntekijöillä saattoi näin olla jopa vastakkainen näkemys työn tehostamisen vaikutuksesta työn merkityksellisyyteen.

Molemmassa aineistoissa *leanin* ja muun työn tehostamisen voi arvioida vaikuttaneen erityisesti

Tutkimuskysymys	Valtakunnallisen kyselyn vastaajat, Ikm (%-osuus)
1. Mistä lähteistä media-alan tietotyöntekijät rakentavat työnsä merkityksellisyyttä?	<p>Vaikuttaminen yhteiskuntaan sivistämällä kansalaisia ja edistämällä yhteiskunnallisia arvoja</p> <p>Eri kohderyhmien palveleminen ja ihmisten kohtaaminen</p> <p>Työyhteisön kehittäminen ja yhteenkuuluvuus</p> <p>Työstä itselle koitua hyvä: onnistumisen kokemukset, arvostus, oppiminen, vaikutusmahdollisuudet ja uskollisuus omille arvoille</p>
2. Millaisena he kokevat työn merkityksellisyyden ja työn tehostamisen välisen yhteyden?	<p>Negatiivinen yhteys: Työn tehostaminen lisää aikapainetta ja määrällistä arviointia sekä vähentää mahdollisuuksia keskittyä laatuun ja sivistykselliseen rooliin; seurauksena työn merkityksellisyys heikkenee (sivistyksellinen näkökulma)</p> <p>Positiivinen yhteys: Työn tehostaminen helpottaa työn tekemistä, asiakkaiden palvelemista, johtamista ja yhteistyötä; seurauksena työn merkityksellisyys vahvistuu (organisatorinen/liiketaloudellinen näkökulma)</p>

Taulukko 3. Keskeiset tulokset.

työn tekemisen edellytyksiin eli työn objektiiviseen merkityksellisyyteen (Laaser & Karlsson 2022): Työn tehostamisen ja merkityksellisyyden välisen yhteyden positiivisena nähneet katsoivat *leanin* parantaneen työn objektiivista merkityksellisyyttä ja yhteyden negatiivisena nähneet vastaajat katsoivat sen heikentäneen sitä.

POHDINTA

Tarkastelimme media-alan eri tehtävissä työskentelevien ammattilaisten kokemuksia työn merkityksellisyydestä ja työn tehostamisesta. Analysoimme temaattista analyysiä soveltaen kahden kyselyn (n = 127; n = 87) avovastausten pohjalta, mistä lähteistä media-alan tietotyöntekijät rakentavat työnsä merkityksellisyyttä sekä millaisena he kokevat työn merkityksellisyyden ja työn tehostamisen välisen yhteyden (**taulukko 3**). Tarkastelimme työn merkityksellisyyden ja työn tehostamisen välistä suhdetta median sivistyksellisen roolin näkökulmasta.

Tulostemme mukaan media-alan tietotyöntekijät rakentavat työnsä merkityksellisyyttä seuraavista

elementeistä, joita voi kutsua työn merkityksellisyyden lähteiksi: 1) yhteiskunnallinen vaikuttaminen ja yhteiskunnallisten arvojen edistäminen, 2) asiakkaiden, lukijoiden ja kohdeyleisön palveleminen sekä ihmisten kohtaaminen, 3) työyhteisön hyväksi toimiminen ja kuuluminen työyhteisöön ja 4) työstä itselle koitua hyvä.

Yhteiskunnallisen vaikuttamisen ja kohdeyleisön palvelemisen voi tulkita viittaavan median perinteeseen sivistykselliseen rooliin, jolloin vastuu yleisölle – lukijoille, kuulijoille ja katsojille – korostuu (Malmelin 2015). Median sivistyksellinen rooli korostui työn merkityksellisyyden lähteenä erityisesti valtakunnallisessa kyselyssä, jossa pääosa vastaajista teki toimituksellista työtä. Kohdeorganisaation kyselyn vastaajista oli valtakunnalliseen kyselyyn verrattuna suurempi osuus ei-toimituksellista työtä tekeviä ammattilaisia, ja vastauksissa työn merkityksellisyyden lähteenä painottuivat organisaation kehittämisen ja organisaation hyväksi työskentely.

Tulostemme mukaan median sivistyksellisen roolin toteuttaminen omassa työssä oli yhteydessä siihen, miten media-alan ammattilaiset näkivät työn

TUTKIMUS TOI ESIIN SIVISTYKSELLISEN ROOLIN JA LIIKETALOUDELLISTEN INTRESSIEN VÄLISEN JÄNNITTEEN.

tehostamisen ja työn merkityksellisyyden välisen suhteen. Toimituksellista työtä tekevät kokivat tehostamisen vaikuttavan enimmäkseen kielteisesti asioihin, joiden koettiin lisäävän oman työn merkityksellisyyttä: se heikensi työn tekemisen edellytyksiä eli työn objektiivista merkityksellisyyttä (Laaser & Karlsson 2022), jolloin työn sisältöä koskevissa subjektiivisesti merkityksellisissä asioissakin joudutaan tinkimään. Tehostaminen vaikeutti siten samalla toimituksellisessa työssä tärkeänä pidetyn median sivistyksellisen roolin toteuttamista.

Sen sijaan muuta kuin journalistista työtä tekevien ammattilaisten näkökulmasta työn tehostaminen muun muassa *lean*-ajattelun avulla saattoi kehittää organisaation prosesseja ja tuoda lisää arvoa asiakkaille (Womack & Jones 1996). Tehostaminen saattoi mahdollistaa oman organisaation ja asiakkaiden hyväksi työskentelemistä ja siten vahvistaa työn merkityksellisyyttä. Esimerkiksi myynnissä ja markkinoinnissa työskentelevät saattavat olla sitoutuneempia liiketoiminnalliseen logiikkaan ja työnantajaorganisaation tulostavoitteisiin, kun taas toimituksellista työtä tekeville on tärkeämpää vaikuttaa yhteiskunnallisesti (Ahva ym. 2022). Vaikka media-alalla tehtävän työn on katsottu yleisesti kaupallistuneen (Malmelin & Villi 2015), journalismilla on säilynyt vahva yhteiskunnallinen ulottuvuus (Deuze 2007).

Tulostemme mukaan media-alan työntekijät löysivät työstään kaikkia Lips-Wiersman ja Morrisin (2009) mallin kuvaamia työn merkityksellisyyden lähteitä: toisten palveleminen, yhteisyys toisten kanssa, oman täyden potentiaalin ilmaiseminen ja kehittyminen ja itseksi tuleminen. Tuloksemme vahvistavat siten Rantasen ja kollegoiden (2020) ja Leppäsen ja Murasen (2025) tutkimusten tuloksia, joiden mukaan media-alan työntekijät pitivät työtään

”melko merkityksellisenä” itselle ja yhteiskunnalle. Merkityksellisyyttä kuitenkin heikentää tehostamisen ja yhteiskunnallisen sivistyksellisen roolin välinen ristiriita, joka on osoitettu myös yliopistokontekstia tarkastelleissa tutkimuksissa (Tapanila 2020; 2022). Sekä yliopistolla että medialla on vahva sivistyksellinen rooli: kumpikin pyrkii levittämään luotettavaa ja puolueetonta tietoa yhteiskunnassa ja lisäämään ihmisten ymmärrystä maailmasta.

Tutkimuksemme lisää teoreettista ymmärrystä työn merkityksellisyyteen sisältyvän sivistyksellisen roolin ja työn tehostamisen välisestä yhteydestä erityisesti media-alan tietotyössä mutta myös tietotyössä laajemmin. Tutkimus toi esiin sivistyksellisen roolin ja liiketaloudellisten intressien välisen jännitteen: mitä enemmän työssä painottui median sivistyksellinen rooli, sitä enemmän työn tehostaminen heikensi työn merkityksellisyyden kokemista.

Media-alan ammattilaiset työskentelevät pääosin kaupallisissa yrityksissä (Malmelin & Villi 2015), joille niille ominainen liiketoiminnan logiikka ohjaa tuottamaan toimituksellisessa työssä ”klikkauksia” maksimoivaa pinnallisempaa sisältöä. Sivistyksellisen roolin toteuttamisessa olennaisempaa olisi sen sijaan taustoittava ja ihmisten ymmärrystä kasvattava syvällisempi journalismi (Stetka & Örnebring 2013). Moni toimituksellista työtä tekevä ammattilainen nosti esiin ihmisten kohtaamisen tärkeyden omassa työssään. Kohtaamisissa ja vuorovaikutuksessa kosketus ihmisten arkeen ja heidän tiedollisiin tarpeisiinsa säilyy, mikä vahvistaa sivistyksellisen roolin toteutumista. Media-alan tietotyön tehostamisen myötä kohtaamisiin voi kuitenkin jäädä yhä vähemmän aikaa.

Tutkimuksemme tulokset viittaavat siihen, että media-alan tietotyön jatkuva tehostaminen vaikeuttaa median sivistyksellisen roolin toteuttamista, sillä se heikentää media-alan yrityksissä työskentelevien ammattilaisten edellytyksiä tuottaa laadukasta, luotettavaa, syvällistä ja kansalaisten sivistystä edistävää journalistista sisältöä. Media-alan yrityksille, erityisesti journalismiin keskittyville yrityksille, vahva yhteiskunnallinen rooli on ollut tärkeä merkityksellisyyden lähde (Malmelin 2015). Mediaryhtymästä koskevassa keskustelussa ovat 2010-luvulla kuitenkin

MEDIA-ALAN TIETOTYÖN JATKUVA TEHOSTAMINEN SAATTA VAIKEUTTAA MEDIAN SIVISTYKSELLISEN ROOLIN TOTEUTTAMISTA.

korostuneet liiketoiminnan tuloksellisuuden ja toiminnan tehostamisen teemat sisältöjen laadukkuuden ja yhteiskunnallisen vaikuttavuuden kustannuksella. Media-alan murroksen on nähty jopa uhkaavan journalismia instituutiona.

Media-alan yritysten liiketoiminnan kannattavuuden heikentyessä ja kilpailun koventuessa mediasisällöt ovat kaupallistuneet ja viihteellistyneet. Samalla journalististen sisältöjen laadun on ajateltu heikentyneen, minkä taas on katsottu heikentäneen journalismin uskottavuutta ja luotettavuutta. (Malmelin 2015.) Tämä on vaarallista aikana, jona valeutiset, salaliittoteoriat ja vieraan vallan vaikuttamispyrkimykset verkossa ovat olleet esillä erityisesti vuoden 2016 Yhdysvaltain presidentinvaaleista lähtien (Horowitz & Matikainen 2024). Valheellisen viestinnän torjunnassa olennaista on luottamus mediaan ja koko yhteiskuntaan. Parhaiten median luotettavuutta vaalitaan turvaamalla riittävät resurssit media-alan ammattilaisten laadukkaalle työlle ja heille merkityksellisen sivistyksellisen roolin toteuttamiselle.

Tuloksemme viittaavat siihen, että media-alan tehostamispyrkimyksissä ei huomioida riittävästi median sivistyksellistä roolia. Olisi tärkeää varmistaa, että yhteiskunnallinen sivistysnäkökulma ei jää organisatorisen tehostamisnäkökulman varjoon. Media-alalla tulisi siis pyrkiä sovittamaan yhteen kolme eritasoista

tavoitetta: organisatoristen tehostamistavoitteiden ohella tulisi huomioida työn merkityksellisyys yksilötason tavoitteena sekä sitä tukeva median sivistyksellinen rooli yhteiskunnallisena tavoitteena.

Tutkimuksen rajoitteena on suhteellisen pieni vastaajamäärä, vaikka käytimme aineistona kahden erillisen kyselyn vastauksia. Lisäksi vain osa vastaajista tunnisti *leanin* omassa organisaatiossaan, joten moni puhui työn tehostamisesta yleisellä tasolla.

Leanin soveltaminen ja työn yleisemmän tehostamisen käytännöt riippuvat kontekstista, joten media-alaan keskittyvän tutkimuksemme tulokset ovat rajallisesti yleistettävissä tietotyön eri aloille. Tutkimuksemme kuitenkin lisää ymmärrystä työn tehostamisen seurauksista työntekijöille alasta riippumatta. Tuloksemme viittaavat siihen, että työn tehostaminen vähentää työn merkityksellisyyttä tietotyössä, johon sisältyy sivistyksellinen tehtävä. Tulostemme pohjalta olisi vastaisuudessa kiinnostavaa tutkia tehostamisen ja merkityksellisyyden välistä yhteyttä muissakin tietotyön ammateissa, joissa on sivistyksellinen ulottuvuus.

KATRIINA TAPANILA
KT, KTM, tutkijatohtori
Turun yliopisto
 <https://orcid.org/0000-0002-1361-5413>

PÄIVI SIIVONEN
FT, professori
Turun yliopisto
 <https://orcid.org/0000-0003-1634-5188>

- Ahva, L., Järvipetäjä, M., Koljonen, K., Raunio, S. & Reunanen, E. (2022). Lähtöjä median ammattipoluille. *Journalismia opiskelevien käsityksiä media- ja viestintäalan ammateista sekä omasta tulevaisuudestaan alalla*. Tampereen yliopisto. <https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/137109/978-952-03-2259-5.pdf>
- Allern, S. & Pollack, E. (2019). Journalism as a public good: a Scandinavian perspective. *Journalism*, 20(11), 1423–1439. <https://doi.org/10.1177/1464884917730945>
- Braun, V. & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77–101. <https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Carter, B., Danford, A., Howcroft, D., Richardson, H., Smith, A. & Taylor, P. (2013). Stressed out of my box: Employee experience of lean working and occupational ill-health in clerical work in the UK public sector. *Work, Employment and Society*, 27(5), 747–67. <https://doi.org/10.1177/0950017012469064>
- Davenport, T. H. (2005). *Thinking for a Living: How to Get Better Performance and Results from Knowledge Workers*. Harvard Business Review Press.
- Deuze, M. (2013). *Media Work*. Polity Press.
- Dufva, M., Halonen, M., Kari, M., Koivisto, T., Koivisto, R. & Myllyoja, J. (2017). *Kohti jaettua ymmärrystä työn tulevaisuudesta*. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 33/2017. Valtioneuvoston kanslia. <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-287-380-4>
- Esbenshade, J., Vidal, M., Fascilla, G. & Ono, M. (2016). Customer-driven management models for choiceless clientele? Business process reengineering in a California welfare agency. *Work, Employment and Society*, 30(1), 77–96. <https://doi-org.libproxy.tuni.fi/10.1177/0950017015604109>
- Grant, A. M. (2008). The significance of task significance: job performance effects, relational mechanisms, and boundary conditions. *Journal of Applied Psychology*, 93(1), 108–124. <https://doi.org/10.1037/0021-9010.93.1.108>
- Hanitzsch, T., Hanusch, F., Mellado, C., Anikina, M., Berganza, R., Cangoz, I., Coman, M., Hamada, B., Hernández, M. E., Karadjov, C. D., Moreira, S. V., Mwesige, P. G., Plaisance, P. L., Reich, Z., Seethaler, J., Skewes, E. A., Noor, D. V. & Wang Yuen, E. K. (2011). Mapping journalism cultures across nations: A comparative study of 18 countries. *Journalism Studies*, 12(3), 273–293. <https://doi.org/10.1080/1461670X.2010.512502>
- Hellman, H. & Nieminen, H. (2015). Media-yhtiönä yhteiskunnassa. Teoksessa N. Malmelin & M. Villi (toim.) *Mediajohtaminen: näkökulmia uudistuvaan media-alaan*. Gaudeamus, 33–58.
- Hesmondhalgh, D. & Baker, S. (2011). *Creative Labour. Media Work in Three Cultural Industries*. Routledge.
- Hirvonen, H., Mankki, L., Lehto, I. & Jokinen, E. (2020). Ammatillinen toimijuus lean-ajattelussa. Teoksessa J. Kantola, P. Koskinen-Sandberg & H. Ylöstalo (toim.) *Tasa-arvopolitiikan suunnanmuutoksia*. Gaudeamus, 243–261.
- Horowitz, M. & Matikainen, J. (2024). Luottamusta rakentamassa. Media- ja informaatiolukutaito ja kansallinen resilienssi. *Aikuiskasvatus*, 44(4), 255–267. <https://doi.org/10.33336/aik.127660>
- Karadimitriou, A., von Krogh, T., Ruggiero, C., Biancalana, C., Bomba, M. & Lo, W. H. (2021). Investigative journalism and the watchdog role of news media. Between acute challenges and exceptional counterbalances. Teoksessa J. Trappel & T. Tomasz (toim.) *Success and Failure in News Media Performance. Comparative Analysis in the Media for Democracy Monitor 2021*. Nordicom, 101–125.
- Kropsu-Vehkaperä, H. & Isoherranen, V. (2018). Lean approach in knowledge work. *Journal of Industrial Engineering and Management*, 11(3), 429–444. <https://doi.org/10.3926/jiem.2595>
- Kübler, D. & Goodman, C. (2019). Newspaper markets and municipal politics: How audience and congruence increase turnout in local elections. *Journal of Elections, Public Opinion and Parties*, 29(1), 1–20. <https://doi.org/10.1080/17457289.2018.1442344>
- Laaser, K. & Karlsson, J.C. (2022). Towards a sociology of meaningful work. *Work, Employment and Society*, 36(5), 798–815. <https://doi.org/10.1177/09500170211055998>
- Leppänen, R. & Muranen, V. (2025). *Media-alan tietö-työntekijöiden kokemuksia työn merkityksellisyydestä*. Pro gradu -tutkielma. Kasvatustieteiden tiedekunta. Turun yliopisto. https://www.utupub.fi/bitstream/handle/10024/180163/Leppanen_Roosa_Muranen_Viiviana_opinnayte.pdf
- Lips-Wiersma, M. & Morris, L. (2009). Discriminating between meaningful work and the management of meaning. *Journal of Business Ethics*, 88, 491–511. <https://doi.org/10.1007/s10551-009-0118-9>
- Malmelin, N. (2015). Mediajohtaminen muutoksessa. Teoksessa N. Malmelin & M. Villi (toim.) *Mediajohtaminen: näkökulmia uudistuvaan media-alaan*. Gaudeamus, 133–154.
- Malmelin, N. & Villi, M. (2015). Mediatyön aika. Teoksessa N. Malmelin & M. Villi (toim.) *Mediajohtaminen: näkökulmia uudistuvaan media-alaan*. Gaudeamus, 59–76.

- Martikainen, S.-J. & Oikarinen, T. (2023). Työn merkityksellisyys kumpuaa sen sosiaalisesta arvosta. *Tieteessä tapahtuu*, 41(2), 25–31. <https://journal.fi/tt/article/view/129068>
- Matikainen, J., Ojala, M., Horowitz, M. & Jääsaari, J. (2020). *Media ja yleisön luottamuksen ulottuvuudet: Instituutit, journalismi ja mediasuhde*. Helsingin yliopisto. <https://helda.helsinki.fi/server/api/core/bitstreams/a4ecffeb-0ca6-42b9-807a-2cfa1bd856d7/content>
- May, D. R., Gilson R. L. & Harter L. M. (2004). The psychological conditions of meaningfulness, safety and availability and the engagement of the human spirit at work. *Journal of Occupational and Organizational Psychology*, 77(1), 11–37. <https://doi.org/10.1348/096317904322915892>
- McDermott, C. M. & Venditti, F. J. (2015). Implementing lean in knowledge work: Implications from a study of the hospital discharge planning process. *Operations Management Research*, 8(3–4), 118–30. <https://doi.org/10.1007/s12063-015-0103-7>
- Media-alan tutkimussäätiö (2024). *Toimittajille tehdyt kyselytutkimukset kärsivät vastaajapulasta – Mevi ry:n selvitys tarjoaa ratkaisuehdotuksia ongelmaan*. <https://www.mediaalantutkimussaatio.fi/raportit/tutkimushankkeet/toimittajille-tehdyt-kyselytutkimukset-karsivat-vastaajapulasta> (15.1.2026).
- Megill, K. A. (2013). *Thinking for a Living: The Coming Age of Knowledge Work*. Toinen painos. Walter de Gruyter GmbH.
- Newman, N., Fletcher, R., Eddy, K., Robertson C. T. & Nielsen, R. K. (2023). *Reuters Institute Digital News Report 2023*. Reuters Institute for the Study of Journalism.
- Nordenstreng, K. (1982). Joukkotiedotus yhteiskunnallisena voimana. *Media & viestintä*, 5(4), 56–63.
- Pyyriä, P. (2005). Työelämän muutos tietoyhteiskunnassa. Teoksessa A. Kasvio, T. Inkinen & H. Liikala (toim.) *Tietoyhteiskunta: Myytit ja todellisuus*. Tampere University Press, 155–172.
- Rantanen, J., Koivula, M., Hiltunen, P., Niemi, L., Saari, T., Tammelin, M., Parviainen, T. & Villi, M. (2020). *Mediatyöntekijöiden kokemuksia työstä digitaalisessa toimintaympäristössä. Media Work 2030 – kyselyn alustavat tulokset*. Työraportteja 109/2020. Tampereen yliopisto ja Työelämän tutkimuskeskus. <https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/120374/978-952-03-1549-8.pdf>
- Rantanen, J., Markkula, S., Konsti, S., Kiuru, N., Mauano, S. & Feldt, T. (2024). *Merkityksellisestä työstä hyvinvointia organisaatioille*. MEANWELL-hankkeen loppuraportti. Jyväskylän yliopisto. https://jyx.jyu.fi/jyx/Record/jyx_123456789_94988
- Rinne, R., Jauhiainen, A., Simola, H., Lehto, R., Jauhiainen, A. & Laiho, A. (2012). *Valta, uusi yliopistolaitiikka ja yliopistotyö Suomessa: Managerialistinen hallintapolitiikka yliopistolaisten kokemana*. Suomen kasvatustieteellinen seura.
- Rosso, B. D., Dekas, K. H. & Wrzesniewski, A. (2010). On the meaning of work: a theoretical integration and review. *Research in Organizational Behavior*, 30, 91–127. <https://doi.org/10.1016/j.riob.2010.09.001>
- Salonen, A. O. & Tapani, A. (2020). Palkkatyön merkityksellisyys: Ammatillisen koulutuksen opetus- ja ohjaushenkilöstön kokemuksia työstä. *Työelämän tutkimus*, 18(1), 30–46. <https://doi.org/10.37455/tt.90571>
- Singer, J. B. (2011). Journalism in a network. Teoksessa M. Deuze (toim.) *Managing Media Work*. Sage, 103–109.
- Stetka, V. & Örnebring, H. (2013). Investigative Journalism in Central and Eastern Europe: Autonomy, Business Models, and Democratic Roles. *International Journal of Press-Politics*, 18(4), 413–435. <https://doi.org/10.1177/1940161213495921>
- Suau, J., Masip, P. & Ruiz, C. (2019). Missing the big wave: Citizens' discourses against the participatory formats adopted by news media. *Journalism Practice*, 13(10), 1316–1332. <https://doi.org/10.1080/17512786.2019.1591928>
- Tapanila, K. (2020). Akateemisen työn merkityksellisyys ja yliopiston muuttuvat vaatimukset. *Aikuiskasvatus*, 40(1), 36–51. <https://doi.org/10.33336/aik.91046>
- Tapanila, K. (2022). *Työn merkityksellisyyden rakentaminen osana tutkija-opettajien ammatillista kasvua muuttuvassa yliopistossa*. Väitöskirja. Tampereen yliopisto. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-03-2433-9>
- Tomaz, T., Fidalgo, J., Grönvall, J. & Trappel, J. (2021). Commercial influence in newsrooms. Comparing strategies to resist pressure from owners and advertisers. Teoksessa J. Trappel & T. Tomasz (toim.) *Success and Failure in News Media Performance. Comparative Analysis in the Media for Democracy Monitor 2021*. Nordicom, 165–186.
- Tomaz, T. & Trappel, J. (2021). Democracy at stake. On the need of news media monitoring. Teoksessa J. Trappel & T. Tomasz (toim.) *Success and Failure in News Media Performance. Comparative Analysis in the Media for Democracy Monitor 2021*. Nordicom, 11–31.
- van Dijck, J., Poell, T. & de Waal, M. (2018). *The Platform Society: Public Values in a Connective World*. Oxford University Press.
- Womack, J. P. & Jones, D. T. (1996). Beyond Toyota: how to root out waste and pursue perfection. *Harvard Business Review*, 74(5), 140–159.
- Yeoman, R., Bailey, C., Madden, A. & Thompson, M. (2019). Introduction and overview. Teoksessa R. Yeoman, C. Bailey, A. Madden & M. Thompson (toim.) *The Oxford Handbook of Meaningful Work*. Oxford University Press, 1–17.
- Ylijoki, O.-H. (2009). Yliopiston lumo. Teoksessa T. Tomperi (toim.) *Akateeminen kysymys? Yliopistolain kritiikki ja kiista uudesta yliopistolaista*. Vastapaino, 83–92.